

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 95: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Slovenien.

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/2 2002. Første behandling 26/2 2002. Betænkning 13/3 2002. Anden behandling 4/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 91 stemmer (V, S, KF, SF, RV, EL og KRF) mod 15 (DF).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 96: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst med Polen.

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/2 2002. Første behandling 26/2 2002. Betænkning 13/3 2002. Anden behandling 4/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 92 stemmer (V, S, KF, SF, RV, EL og KRF) mod 15 (DF).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Større skattefrihed ved udlejning af værelser).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 9/1 2002. Første behandling 17/1 2002. Betænkning 13/3 2002. Anden behandling 4/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 45 (S, SF, RV og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Hjemme-pc-ordning samt skattefrihed for arbejdsgiverbetalt datakommunikation).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 17/1 2002. Første behandling 31/1 2002. Betænkning 3/4 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Fortsættelse af anden behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om køb. (Revision af regler om forbrugerkøb m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 5/12 2001. Første behandling 11/12 2001. Betænkning 21/2 2002. Første del af anden behandling 26/2 2002. Tilføjelse til betænkning 21/3 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen eller i tilføjelsen til betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som vi også fra Socialdemokratiets side tilkendegav i forbindelse med førstebehandlingen, er det jo ikke, fordi det her minimumsdirektiv om købeloven ligefrem tager de store stormskridt fremad mod bedre forbrugerbeskyttelse.

Kl. 14.10

Der var i hvert fald én ting, som undrede os, og som vi mente kunne gøres bedre. Det var bl.a. den sag, som vi så udspandt sig i forbindelse med eternitsagen fra Aalborg.

Jeg tilkendegav allerede ved førstebehandlingen, at vi mente, at det burde vi tage op, således at man havde en væsentlig længere reklamationfrist på det område. Det skete også, hvilket man kan se i den betænkning fra 21. februar 2002, der ligger. Da var der rent faktisk stillet et ændringsforslag – og endnu bedre af et flertal – som klart tilkendegav, at man var parat til at fordoble reklamationsfristen for byggematerialer fra de nuværende 5 år til 10 år.

Det var, syntes vi, et væsentligt skridt i den rigtige retning. Der var andre steder, man måske også skulle se på, men det har vi sagt at vi gerne vil vente med at gennemgå i forbindelse med en egentlig revision af købeloven. Men netop det her spørgsmål glædede det os, at der var et flertal for.

Så blev andenbehandlingen af det her lovforslag jo som bekendt udskudt. Den blev standset, og vi har haft fornyede udvalgs møder. I den forbindelse er det så kommet til at fremgå i al sin tydelighed, må man nok sige, at Dansk Folkeparti, til trods for at de i betænkningen fra den 21. februar klart tilkendegiver, at de støtter ændringsforslaget om forlængelse af reklamationsfristen, nu pludselig ikke vil kunne støtte denne forlængelse mere.

Man kan godt undre sig. Hvad er det, der pludselig har fået Dansk Folkeparti til at skifte mening, i og med at det har ligget klart fra starten, at det var reklamationsfristen og ikke garantien som sådan, der ville blive udvidet fra 5 til 10 år?

Sådan som vi har kunnet høre det i salen her, sådan som vi kan se på det, der står fra Dansk Folkeparti, må vi konstatere, at man åbenbart ingen selvstændig holdning har mere. Man har deponeret holdningen til de politiske beslutninger hos regeringen.

Jeg skal dybt beklage det, og jeg tror, at man-ge uden for det her hus, som har fulgt med i eternitsagen fra Aalborg, og som har oplevet, hvad det rent faktisk var for et resultat, der kom ud af det, havde forventet noget andet af flertallet. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi også havde forventet, at man fra regeringens side, fra justitsministerens side, ville have været med til at arbejde konstruktivt for det her.

Nu kan jeg jo forudse, at ikke mindst justitsministeren vil gå op og sige, at der er mange problemer i det her, og at det skal gøres ordentligt. Det er også fint, men så kan jeg egentlig undre mig over, hvorfor man ikke siden den 11. december 2001, hvor vi havde førstebehandlingen, har forsøgt at gøre det anderledes, hvis man fra regeringens side mener, at det skulle se anderledes ud. Sådan som vi har lagt snittet i det her ændringsforslag, svarer det faktisk til det snit, som vi har set i Finland, og det er også ret parallelt til de norske regler.

Så summa summarum håber jeg alligevel, at man i Dansk Folkeparti vil vurdere, om det ikke var forkert, at man deponerede sin holdning hos regeringen, i stedet for at turde holde fast i det, man rent faktisk sagde, og som jeg tror, at man inderst inde mener: at man er parat til også at hjælpe forbrugerne, når vi netop taler om forbrugsvarer, som har en holdbarhed, der er af længere varighed. Jeg ville ønske, at man ville gøre det, og det er min appel til Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Nu vil jeg ikke gå ind i en længere debat om at deponere sin holdning eller ej, men jeg vil bare sige, at vi er interesseret i, at der skal laves lovforslag, der er til at forstå for folk i almindelighed, også når de køber, og når de bygger på den ene eller den anden måde.

Derfor er vi aldeles trygge ved det udvalgsarbejde og det udvalg, der skal nedsættes for at kulegrave alt det, der hedder garantier og garantiperioder i det hele taget inden for byggematerialer. Jeg er sikker på, at der på grundlag af det vil komme noget fornuftigt frem, som alle kan forstå og alle kan acceptere.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Egentlig er det jo lidt beskæmmende. Nu har denne her sag været på Folketingets bord til behandling adskillige gange, og jeg hører faktisk hr. Per Dalgaard give udtryk for, at det er godt, at der kommer et udvalgsarbejde, for så kan vi få kigget på garantiene. Det her handler ikke om garantier. Det her handler om, hvor lang tid man må have en reklamationsfrist. Det har intet med garantier at gøre.

Jeg er godt klar over, at man tidligere i Dansk Folkeparti havde misforstået det. Det her handler om byggematerialer, som rent faktisk har en

længere levetid end almindelige korttidsvarende forbrugsvarer, hvor vi bare siger, at her vil der være en mulighed for at reklamere i op til 10 år. Hvordan afgørelsen falder ud, skal vi ikke tage stilling til. Det vil typisk være domstolene, der skal tage stilling til det. Vi giver bare forbrugerne en mulighed for det.

Kl. 14.15

Så kan jeg da ikke lade være med samtidig stille et spørgsmål til justitsministeren: Hvornår er det udvalgsarbejde egentlig færdigt? Hvor hurtigt går det? Hvornår ser vi egentlig nogle forbedringer for forbrugerne?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det her lovforslag har været igennem en drøftelse i Folketinget og ikke mindst i Retsudvalget.

Jeg vil gerne over for den socialdemokratiske ordfører tilkendegive, at jeg sådan set er lidt skuffet over, at Socialdemokratiet i den her sag fraviger det, jeg vil kalde den generelle socialdemokratiske synsvinkel på borgerne i Danmark, nemlig at de fleste borgere skal være ligestillede, skal have mulighed for den samme behandling.

Det er jo blevet meget klart under udvalgsbehandlingen, at såfremt det ændringsforslag, som Socialdemokratiet står bag, var blevet gennemført, ville man have stillet én gruppe langt bedre end andre grupper af borgere, hvilket også kom meget klart frem i forbindelse med bl.a. de behandlinger, der har været i Retsudvalget.

Der er spørgsmålet om, hvornår købeloven finder anvendelse; der er spørgsmålet om de standardvilkår, som entreprenørerne benytter; der er hele problemstillingen omkring springende regres. Og selv om jeg ved, at det sidste argument, jeg vil komme med, ikke bider på Socialdemokratiet, så synes jeg måske også, at der er noget, der hedder anstændige høringsfrister i forhold til de berørte organisationer, som vil opleve, at de pludselig vil skulle være omfattet af en længere reklamationsperiode end den, der er gældende ret i dag.

Så alt taler for, ganske som hr. Per Dalgaard sagde, at man gør et godt og grundigt stykke arbejde, får undersøgt alle de steder, hvor der i dag er tvivl, og hvor vi i hvert fald må have sikkerhed for, at fortolkningerne alle sammen peger i den samme retning.

Jeg håber selvfølgelig på, at udvalgsarbejdet er færdigt så hurtigt som overhovedet muligt. Jeg vil ikke sætte en pistol for tindingen af de mennesker, der skal sidde i udvalget, men jeg håber, at udvalgsarbejdet kan være færdigt in-

den for en overskuelig fremtid, så vi i fællesskab kan sikre bedre vilkår for borgerne, men det skal naturligvis også være sådan, at de berørte organisationer får en mulighed for at komme med deres hørings svar. Det mener jeg er den rigtige og den anstændige måde at gøre det på.

Hensigten er vi jo alle sammen enige om, nemlig at vi gerne vil stille borgerne bedre, men det skal altså være samtlige borgere. Jeg mener ikke, at det vil være tilfredsstillende, såfremt vi kommer i den situation, hvor de, der selv bygger et hus, selv indkøber materialer, bliver stillet langt, langt bedre end dem, der benytter en lokal entreprenør til at få bygget deres hus.

Den diskussion er jeg klar over at fru Lissa Mathiasen måske gerne vil blive ved med at have i Folketingssalen. Jeg finder det mest rigtigt, ikke mindst fordi det her også er teknisk vanskeligt, ikke mindst når vi taler springende regres, at nedsætte et udvalg og få det her gennemført.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det forekommer mig at være lidt ejendommeligt at høre en justitsminister stå her og tale om anstændige høringsfrister. Ikke mindst fordi jeg synes, at denne regering inklusive justitsministeren har haft meget svært ved at leve op til høringer i forhold til de lovforslag, vi har til behandling. Lad os bare tage de sidste tre, vi har haft her på retsområdet.

Jeg forstår sådan set ikke, at justitsministeren siger, det her er så teknisk svært. Jeg har egentlig en utrolig tiltro til, og vi har en utrolig tiltro til, at det embedsværk, der er i Justitsministeriet, sagtens vil kunne klare det her. Det plejer man godt at kunne. Og man har faktisk haft god tid. Man har faktisk haft over et halvt år til at kigge på det her, så mon ikke også det skulle have kunnet lade sig gøre, hvis viljen havde været til stede?

Jeg forstår heller ikke det, der bliver sagt fra justitsministerens side om forbrugerpolitikken: at fordi der er flere mangler, vil man afstå fra at rette en enkelt. Det forstår jeg ikke. Hvorfor ikke rette den her åbenlyse urimelighed, når lejligheden byder sig, og som det let kunne have ladet sig gøre at rette?

Så forstår jeg heller ikke justitsministerens argument, som det er blevet fremført her, for man er som bygherre på mange andre punkter heller ikke stillet så godt som en almindelig køber. Lad mig bare nævne, at bygherren heller ikke har

samme adgang til at få materialerne ombyttet i stedet for reparation, som forbrugeren har efter den nye købelov.

Kl. 14.20

Så vil jeg sige, at jeg synes stadig væk, det er bedre at rette lidt op på nogle fejl. Og der er jo stadig væk forskel i det samme lovforslag, som justitsministeren selv har fremsat.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Justitsministeren kom lidt let omkring det. Sagen er jo den, at jeg allerede rejste problemstillingen under førstebehandlingen. Vi stillede en lang række spørgsmål. Vi fik ikke nogen svar. Og så får vi et flertal for det ændringsforslag, fordi Dansk Folkeparti også synes, at det er en god idé at forlænge reklamationsfristen.

Det er først, da justitsministeren opdager, at Dansk Folkeparti støtter det, at vi alle sammen bliver kontaktet fra forskellige sider, af regeringspartierne og ministeriet. Det er først på det tidspunkt, hvor Dansk Folkeparti syntes, det var en god idé, at vi har flertallet på plads,

Men så får Dansk Folkeparti som sædvanlig vreden armen om, og skidt nu med forbrugerne. Det går jo alligevel ikke, at Dansk Folkeparti ikke opfører sig fuldstændig, som regeringen vil have det. Sådan er det.

Hvis det var sådan, at det var så stort et problem med det her ændringsforslag, kunne justitsministeren have fortalt os det mange gange i løbet af behandlingen af lovforslaget. Det er først på det tidspunkt, hvor vi har flertallet på plads, at justitsministeren opdager det, og så er den ikke længere.

Vi håber så inderligt, at ændringsforslaget rent faktisk bliver gennemført, hellere om 1 år end om 5 år eller 10 år, eller hvad det er, vi i øvrigt plejer, når vi skal tilgodese forbrugeren.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt spørge justitsministeren helt konkret, om ministeren ikke kan bekræfte, at det faktisk er sådan, at en bygherre heller ikke har samme adgang til at få materialerne ombyttet i stedet for reparation, som forbrugeren har efter den nye købelov. Er det ikke korrekt forstået? Og det vil sige, at dér har man altså en forskel tilsvarende den, som vil blive skabt med en forlænget reklamationsret. Kan ministeren bekræfte det? Hvis ministeren ikke ønsker at svare, må

jeg formode, at det er et udtryk for, at ministeren bekræfter mit udsagn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 45 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 11 stemte for, 96 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 71: Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Advokatselskaber).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 30/1 2002. Første behandling 21/2 2002. Betænkning 18/3 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om ændring af forvaltningsloven. (Digital kommunikation).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 30/1 2002. Første behandling 21/2 2002. Betænkning 21/3 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 75: Forslag til lov om ændring af tinglysningsloven. (Udvidet ekstern terminaladgang til tinglysningsregistre).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 30/1 2002. Første behandling 21/2 2002. Betænkning 21/3 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.